

РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. Бургас, 06.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ХІІІ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: ЯНА Д. АТАНАСОВА - МИТЕВА

при участието на секретаря МАРИАНА Д. КОЛЕВА
като разгледа докладваното от ЯНА Д. АТАНАСОВА - МИТЕВА
Административно наказателно дело № 20242120200118 по описа за 2024
година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Производството е образувано по повод жалба на „АКЗ“ ЕООД, ЕИК: 204797905, със седалище и адрес на управление: гр.Бургас, територия на Лукойл Нефтохим, срещу Наказателно постановление №5202018299/15.12.202г., издадено от началник отдел „Контрол и принудително събиране“, Дирекция МПДТР, при Община Бургас, с което за нарушение по чл.14, ал.4 от ЗМДТ, на основание чл.127, ал.1 от ЗМДТ, на жалбоподателя е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 1200 лева.

В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на постановлението, като се моли за неговата отмяна. В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представява от адв.С., която поддържа жалбата и моли за отмяна на обжалваното НП.

За административнонаказващия орган, надлежно призован, се явява юрисконсулт Марев, който моли за потвърждаване на обжалваното НП.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено от фактическа страна следното:

По силата на Нотариален акт №127/16.12.2022г. дружеството жалбоподател „АКЗ“ ЕООД, ЕИК: 204797905 станало собственик на 12 броя недвижими имоти, находящи се в гр.Бургас, кв.Банево, местността „Дермен Тарла“, с идентификатри както следва: 07079.13.2281, 07079.13.2280, 07079.13.2279, 07079.13.2278, 07079.13.2277, 07079.13.2276, 07079.13.2275, 07079.13.2274, 07079.13.2273, 07079.13.2272, 07079.13.2271 и 07079.13.2270.

Считано от датата на придобиването – от 16.12.2022г. за жалбоподателя, като

собственик на посочените имоти, възникнало задължението в 2 месечен срок, предвиден в чл.14, ал.4 вр. ал.1 от ЗМДТ, да подаде декларация за придобитите имоти в Община Бургас. В рамките на посочения законов срок, който изтекъл към 16.02.2023г., „АКЗ“ ЕООД, ЕИК: 204797905, не подало декларация за нито един от посочените новопридобити имоти.

Едва на 12.12.2012г., жалбоподателят, подал в общината декларации по чл.14 от ЗМДТ за всеки от имотите. Декларациите били приети от свидетелката Р. Н. – главен експерт при отдел „Обслужване на данъкоплатци“ в Община Бургас, която констатира, че те не са подадени в срок. Незабавно, в присъствие на пълномощника на жалбоподателя свидетелката Н. съставила срещу него Акт за установяване на административно нарушение № 5202018298/12.12.2023г. Същият бил връчен на пълномощник на нарушителя срещу подпис, без вписване в него възражение. Възражения срещу акта не са постъпили и в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН, нито по-късно.

Впоследствие, въз основа на акта било издадено атакуваното понастоящем наказателно постановление, при пълна идентичност във фактическото описание и правната квалификация на нарушението, с наложена „имуществена санкция“ в размер на 1200 лева.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото материали по АНП, както и гласните и писмени доказателства, събрани в хода на съдебното производство, които съдът кредитира изцяло.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН /тъй като НП е издадено на 15.12.2023г., а жалбата е депозирана на 29.12.2023г./, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално **допустима**. Разгледана по същество жалбата е **основателна** по следните съображения:

От формална страна съдът счита, че АУАН и обжалваното НП не са съставени при спазване на изискуемите за тяхната валидност форма и съдържание, а описанието на нарушението е непълно и неясно. По тези съображения БРС приема, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, влечащи след себе си отмяна на обжалваното НП.

На първо място, разпоредбата на чл.14, ал.4 ЗМДТ предвижда, че за новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал.1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка. Не е посочена обаче достатъчно ясно нарушената разпоредба, тъй като чл.14, ал.4 ЗМДТ изброява 5 възможни състава на административни нарушения, а в текста на акта за установяване на административно нарушение /АУАН/ и НП не е конкретизирано кой точно от тях визира административнонаказващият орган.

На второ място, неправилно е определена в двата акта и датата на извършване на процесното нарушение. В конкретния случай безспорно от писмените доказателства се установява, че процесните имоти са придобити на 16.12.2022г., което води до извода, че двумесечният срок по чл.14, ал.4 ЗМДТ е изтекъл на 16.02.2023г., като това е бил последният ден в който такава декларация е било възможно да се подаде без да е извършено нарушение. В действителност обаче това е станало едва на 12.12.2023г. Както в АУАН, така и в НП като дата на извършване на нарушението е посочена 12.12.2023г., съставляваща всъщност датата на изпълнението на задължението по чл.14, ал.4 ЗМДТ /подаване на данъчна декларация/ и установяване на нарушението от контролните органи. Както беше посочено по – горе срокът за подаването на същата е бил до 16.02.2023г., поради което и на

следващия ден - 17.02.2023г. жалбоподателят е извършил процесното нарушение. По отношение на датата на извършване на нарушението, в случая е следвало да се отчете, че изпълнителното деяние се осъществява чрез бездействие, при наличие на задължение за действие в определен срок. На практика, деянието се явява довършено и съставомерно на първия ден след изтичане на срока - 17.02.2023г., а не 12.12.2023г., както е приел АНО.

На трето място, неправилно жалбоподателят е бил санкциониран посредством издаването на едно единствено НП. По мнението на съда, с оглед и предвиждането на чл.18 от ЗАНН, в случая са налице 12 отделни нарушения, с предмет – липсата на деклариране в законния срок на всеки от новопридобитите имоти от жалбоподателя. Всеки от тези имоти е отделен обект на собственост, придобива се на собствено основание с нарочен акт за собственост, различава се от останалите по своето местоположение, граници, предназначение и стойност, поради което изобщо липсват основания да се приеме, че недекларирането в срок на няколко отделни имота, дори ако се намират в едно и също населено място и са съседни, съставлява само едно нарушение. Следвало е всяко от нарушенията, с предмет-всеки един от дванадесетте имота, да бъде отделно описано и квалифицирано, което не е сторено.

Освен описаните по – горе нарушения, наказващият орган е допуснал и друго нарушение – приложил е неправилно общото санкционно правило по чл.127, ал.1 от ЗМДТ, отнасящо се до неспазване на разпоредби по този закон извън случаите по чл.123, 124 и 125. Процесното нарушение по чл.14, ал.4 ЗМДТ е следвало обаче да бъде съотнесено към съответстващата му санкционна разпоредба по чл.123, ал.1 от ЗМДТ, която предвижда, че който не подаде декларация по чл.14, не я подаде в срок, както и не посочи или невярно посочи данни или обстоятелства, водещи до определяне на данъка в по-малък размер или до освобождаване от данък, се наказва с глоба в размер от 10 до 400 лв., а юридическите лица и едноличните търговци - с имуществена санкция в размер от 500 до 3000 лв., ако не е предвидено по-тежко наказание. Нещо повече, при посочване на санкционната норма по чл.127, ал.1 ЗМДТ АНО не е определил наказанието в посочения в тази разпоредба размер между 100 и 500 лв., а имуществена санкция в далеч по – големият размер от 1200лв.

В добавка към посоченото, за 12 отделни нарушения, противно на предвиденото в чл. 18 ЗАНН, наказващият орган е наложил само едно наказание. По този начин, и за съда остава неизвестно, за кое от нарушенията се отнася наказанието, а останалите пък са оставени без произнасяне, при липса на данни производството досежно тях да е било прекратено.

Посочените груби процесуални нарушения и нарушения на материалния закон не могат валидно да бъдат отстранени във фазата на съдебния контрол за законосъобразност. За съда не остава друга възможност, освен да отмени наказателното постановление, като незаконосъобразно.

С оглед изхода на спора на дружеството жалбоподател се следват разноси, каквито то претендира и с процесната жалба. Предвид обстоятелството обаче, че липсват представени доказателства за реално сторени такива, разноси на жалбоподателя не следва да се присъждат.

Така мотивиран, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №5202018299/15.12.2023г., издадено от началник отдел „Контрол и принудително събиране“, Дирекция МПДТР, при Община Бургас, с което за нарушение по чл.14, ал.4 от ЗМДТ, на основание чл.127, ал.1 от ЗМДТ, на жалбоподателя - „АКЗ“ ЕООД, ЕИК: 204797905, със седалище и адрес на управление:

гр.Бургас, територия на Лукойл Нефтохим, е наложено наказание „имуществена санкция“ в размер на 1200 лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр.Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на посочените по делото съдебни адреси.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____